

Sygn. akt II A Ka 334/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2021r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Apelacyjnego Ewa Gregajtys (spr.)

Sędziowie Sądu Apelacyjnego Anna Kalbarczyk

Sądu Okręgowego (del.) Sławomir Machnio

Protokolant st. sekr. sąd. Marta Kamińska

przy udziale Prokuratora Andrzeja Ciołka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2021r.

sprawy:

1. *T. R. urodzonego (...) w W., syna S. i B.*

oskarżonego z art. 258 § 2 kk, art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, art. 280 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

2. *R. G. urodzonego (...) w Z., syna J. i M.*

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i z art. 310 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

3. *M. B. urodzonego (...) w D., syna Z. i S.*

oskarżonego z art. 310 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego T. R. i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 7 lipca 2020r. w sprawie sygn. akt V K 257/18

I. *wyrok w części zaskarżonej zmienia w ten sposób, że:*

1. *w stosunku do oskarżonego T. R.:*

- uchyła orzeczenia z pkt. 2, 3 i 4 o karze łącznej pozbawienia wolności, warunkowym zawieszeniu jej wykonania i dozorze kuratora,

- karę pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo zarzucone w pkt. III, kwalifikowane z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk podwyższa do 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy,

- karę pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo zarzucone w pkt. IV kwalifikowane z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 60 § 2 pkt 1 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 2 kk podwyższa do 2 (dwóch) lat i 11 (jedenastu) miesięcy,

2. w stosunku do oskarżonego R. G.:

- uchyla orzeczenia z pkt. 7 i 8 o warunkowym zawieszeniu wykonania łącznej kary pozbawienia wolności i dozorcze kuratora,

3. w stosunku do oskarżonego M. B.:

- uchyla orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności;

II. wyrok w pozostałej zaskarżonej części wobec oskarżonych T. R., R. G. i M. B. utrzymuje w mocy,

III. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego T. R. powyżej a także za przestępstwa zarzucone w pkt. I i II a przypisane w pkt. 1 zaskarżonego wyroku i orzeka karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu T. R. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 18 grudnia 2017r. do 15 marca 2018r.,

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. S. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738zł, obejmującą 23% VAT, z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu T. R. w postępowaniu apelacyjnym,

VI. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania apelacyjnego w częściach na nich przypadających, w tym z tytułu opłaty za obie instancje:

- od T. R. kwotę 700 (siedemset) zł,

- od M. B. kwotę 300 (trzysta) zł,

- od R. G. 600 (sześćset) zł.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
	Sygnatura akt	II AKa 334/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 7 lipca 2020r. w sprawie V K 257/18.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

prokurator

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego T. R.

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
		-----

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</u>	
---	--

<u>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
		-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Apelacja prokuratora:</p> <p>I. Obraza prawa materialnego – art. 280 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk poprzez wymierzenie oskarżonemu T. R. kary 2 lat pozbawienia wolności za czyn przypisany w pkt. III, tj. w wysokości równej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, gdy przy uwzględnieniu art. 65 § 1 kk kara powinna być orzeczona powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia.</p> <p>II. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu pozytywnej prognozy kryminologicznej w stosunku do oskarżonych T. R., R. G. i M. B. skutkujący warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonych wobec nich kar pozbawienia wolności, podczas gdy zgromadzony</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

materiał dowodowy przeczy przyjęciu takiego twierdzenia jako pozostającego w sprzeczności z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, co przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności podmiotowych i przedmiotowych sprawy nakazuje przyjąć, że orzeczona w tej postaci kara nie spełnia wymogów prewencji indywidualnej, jak i generalnej oraz nie realizuje celów wychowawczych.

III. Rażąca niewspółmierność kar pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonym:

- T. R. za czyn z pkt. IV,

- R. G. za czyn przypisany w pkt. VI,

- M. B. za czyn z pkt. VII

jak również wymierzonych oskarżonym T. R. i R. G. kar łącznych pozbawienia wolności, przejawiająca się w nieuwzględnieniu w dostateczny sposób okoliczności obciążających oskarżonych takich jak wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, rodzaju i charakteru naruszonego dobra, działania oskarżonych z wyraźnie niskich pobudek, motywacji oraz zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowych z przestępczego procederu, przy jednoczesnym niezasadnym nadaniu znaczenia okolicznościom łagodzącym takim jak upływ czasu od momentu popełnienia przez

	<p>oskarżonych przestępstw, warunki i właściwości osobiste, zmiana sposobu życia oraz krytyczny stosunek do swojej przeszłości, uznanie przestępstw jako błąd młodości i w konsekwencji wymierzenie rażąco niskich kar.</p> <p>Apelacja obrońcy oskarżonego T. R.:</p> <p>Rażąca niewspółmierność kary polegająca na zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności ma maksymalny okres próby 5 lat w sytuacji, gdy z uwagi na właściwości i warunki osobiste oskarżonego i jego postawę po popełnieniu przestępstw wystarczającym okresem próby byłby okres 3 lat.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty apelacji prokuratora w stosunku do oskarżonego T. R. są zasadne.</p> <p>Trafnie podnosi skarżący, że wymierzając karę za przestępstwo z pkt. III – rozbój na pokrzywdzonym R. M. - Sąd dopuścił się obrazy art. 65 § 1 kk. Powołując ten przepis w podstawie skazania oskarżonego, Sąd nie zastosował się do wynikającego z niego nakazu orzeczenia kary w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Zgodnie z art. 65 § 1 kk, do sprawcy skazanego z zastosowaniem tego przepisu, stosuje się przepisy dotyczące wymiaru kary, środków</p>		

karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2 kk. Z treści tego przepisu wynika natomiast, że skazanie w warunkach ujętej tam multirecydywy skutkuje wymierzeniem kary pozbawienia wolności przewidzianej za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. T. R. został skazany za przestępstwo rozboju z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk. Skoro występkiem z art. 280 § 1 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 2 lat, to przy zastosowaniu art. 65 § 1 kk, jej wymierzenie w najniższym ustawowym wymiarze stanowi obrazę przywołanego przepisu.

Sąd Apelacyjny zmieniając wyrok w tym zakresie podwyższył wymiar kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego do 2 lat i 6 miesięcy a zatem nieznacznie ponad dolny próg ustawowego zagrożenia. Kształtując wymiar kary na tym poziomie, Sąd uwzględnił charakter i okoliczności czynu oskarżonego, który ze swej istoty należy do przestępstw o znacznym ciężarze gatunkowym. Dokonanie w sposób jawny napadu rabunkowego, w ramach współsprawstwa i grupy zbrojnej, stanowi czyn o tak wysokim stopniu społecznej szkodliwości, że całokształt okoliczności dla oskarżonego korzystnych, którym Sąd Okręgowy nadał rangę priorytetową, nie uzasadnia orzeczenia kary w wymiarze niższym. Podkreślić jednocześnie należy, że przyjmując taki wymiar kary, Sąd Apelacyjny uwzględnił szereg pozytywnych zmian w życiu oskarżonego, jak i odległą datę czynu, jednak te okoliczności, wobec charakteru czynu i sposobu

działania sprawców, w tym oskarżonego, nie mają aż takiej rangi, by karę ukształtować jeszcze korzystniej.

W zakresie okoliczności mających wpływ na wymiar kary, tożsama argumentacja znajduje zastosowanie do zbrodni rozboju na osobie pokrzywdzonego M. M. (2) zarzuconej oskarżonemu T. R. w pkt. IV. Nie umniejszając znaczenia okoliczności łagodzących, a zasadniczo tylko takie przywołał Sąd, nie mają one aż takiej rangi, by karę pozbawienia wolności łagodzić do zakwestionowanego przez prokuratora wymiaru 2 lat. Sąd koncentrując się na okolicznościach dla oskarżonego łagodzących pominął te, które charakteru takiego nie mają. Pojednanie z pokrzywdzonym zasadniczo uwarunkowane dobrą wolą M. M. (2), jak również znaczny upływ czasu od daty napadu nie równoważą samych okoliczności przestępstwa, a to napadu dokonanego w sposób jawny, w dzień, w salonie prasowym, czyli miejscu pracy pokrzywdzonego, w ramach współsprawstwa i grupy zbrojnej, przy wykorzystaniu broni palnej typu karabin. Podnieść należy, że art. 53 § 2 kk, do którego treści Sąd słusznie się odwołuje, zachowanie sprawcy po popełnieniu przestępstwa wskazuje jako jedno z kryteriów mających znaczenie dla kształtowania kary, nie nadając mu rangi nadrzędnej. Tymczasem Sąd Okręgowy nie dość, że takie właśnie znaczenie tej okoliczności nadał, to jednocześnie pominął, a wręcz zignorował wszystkie pozostałe ujęte tam dyrektywy. Uwzględniając całokształt argumentów przywołanych w uzasadnieniu wyroku nie sposób oprzeć się wrażeniu, że zasadniczym

wyznacznikiem kształtowania wymiaru kar jednostkowych wobec oskarżonego, było ich orzeczenie w wysokości umożliwiającej orzeczenie takiej kary łącznej, której wymiar kwalifikuje do warunkowego zawieszenia jej wykonania.

To powoduje, że zarzut apelacji wskazujący na rażąco niewspółmierność wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego za zbrodnię rozboju jest nie tylko zasadny, ale zasadny w stopniu oczywistym.

Sąd Apelacyjny uwzględnił zarzut apelacji prokuratora także w zakresie wymiaru kary łącznej orzeczonej wobec oskarżonego T. R., choć sam wniosek tego skarżącego, by karę łączną podwyższyć aż do 7 lat uznać należy za wygórowany.

Sąd Apelacyjny orzekł zatem wobec tego oskarżonego karę łączną 4 lat pozbawienia wolności a zatem przy zastosowaniu zasady asperacji. Przypisane oskarżonemu przestępstwa zostały popełnione w krótkim przedziale czasowym (marzec – lipiec 2004), jednak na szkodę różnych pokrzywdzonych, wszystkie stanowią czyny o wysokim stopniu społecznej szkodliwości, godziły w różne dobra prawne (porządek publiczny, zdrowie publiczne, własność i zdrowie jednostki), ale jednocześnie takie, którym ustawodawca nadaje wyższą ochronę, co odzwierciedla ustawowe zagrożenie karami. Okolicznościami istotnie oskarżonego obciążającymi jest zatem różnorodność przypisanych mu przestępstw, ale także ich popełnienie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym, we współsprawstwie i w warunkach

uczynienie sobie z przestępczego procederu stałego źródła dochodu. Wobec powyższego prokurator słusznie podnosi, że Sąd Okręgowy nadał nadmierne znaczenie okolicznościom łagodzącym, które choć bezspornie występują, to nie niwelują tych obciążających i to w takim stopniu, jak ocenił Sąd Okręgowy.

Zgodzić się należy, że od daty przypisanych oskarżonemu przestępstw upłynął znaczny czas, co w rozpoznawanej sprawie uwarunkowane jest różnymi okolicznościami, również pozostającymi poza wpływem oskarżonego. Do takich należy w szczególności to, w jakich warunkach – kiedy – pozyskano obciążający go materiał dowodowy, trudno także pominąć, że dla potrzeb sprawy oskarżony był poszukiwany. Nie kwestionując zatem okoliczności znacznego upływu czasu, jak i tego, że oskarżony aktualnie ma stabilną sytuację życiową, pracuje, zmienił styl życia i środowisko a także cieszy się dobrym statusem materialnym (k. 2958-2959), to powyższe nie powoduje, by jego działalność przestępcza odzwierciedlona w przypisanych zarzutach mogła podlegać ocenie wyłącznie w kategoriach „błędów młodości”. Tak mogą być postrzegane drobne i incydentalne czyny, nie zaś przestępstwa o tak wysokim ciężarze gatunkowym, jak przypisane oskarżonemu, w tym zbrodnia rozboju z użyciem broni palnej. Doceniając zatem aktualną postawę skazanego, która skutkowałą zdecydowanie łagodniejszym ukształtowaniem wymiaru orzeczonych wobec niego kar, aniżeli miałyby to miejsce w przypadku ich wymierzania w bliższej dacie przestępstw

przeestrzeni czasowej, rażąco sprzecznym z dyrektywami wymiaru kary było ich orzeczenie w sposób przyjęty w zaskarżonym wyroku. Wśród „błędów młodości” są takie, które nie powodują żadnych istotnych skutków i takie, które rodzą określone konsekwencje i chodź z upływem czasu ich ponoszenie staje się trudniejsze, to nie oznacza, by sam czas miał je zniwelować, jak błędnie uznał Sąd Okręgowy. Oskarżony musi mieć świadomość, że jego rozliczenie z tą przeszłością, na którą składa się działalność przestępcza, obejmuje obowiązek odbycia kary stanowiącej jej typowe, zatem naturalne następstwo. Dopiero w wyniku jego realizacji będzie on mógł zamknąć i to w sposób trwały wcześniejszy, rażąco naganny a przez to karygodny etap swojego życia.

Wobec przywołanych okoliczności stwierdzić należy, że wyrok Sądu Okręgowego wobec T. R. w zakresie, w jakim skutkował jego zmianą w instancji odwoławczej, nie spełniał elementarnych kryteriów sprawiedliwości, czyniąc tym samym zasadnym zarzut apelacji prokuratora oparty na art. 438 pkt 4 kpk.

Przedstawiona argumentacja czyni bezzasadnym i to w stopniu oczywistym zarzut apelacji obrońcy oskarżonego T. R..

Sąd Apelacyjny uwzględnił apelację prokuratora wobec oskarżonych R. G. i M. B. w takim zakresie, w jakim skarżący wykazał, że zastosowanie wobec obu oskarżonych instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności powoduje, że kary te są rażąco niewspółmiernie

łagodnie w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk.

R. G. Sąd przypisał dwa przestępstwa o wysokim stopniu społecznej szkodliwości, w tym popełnione w warunkach art. 65 § 1 kk (udział w obrocie znaczną ilością amfetaminy i ekstazy oraz puszczanie w obieg podrobionych banknotów o nominale 100zł). Jak słusznie podnosi prokurator, okolicznością istotnie obciążającą tego oskarżonego, poza samym charakterem przestępstw, jest jego wielokrotna karalność obejmująca 8 skazań (k. 3133). Uwzględniając nawet okoliczność, że zakład karny oskarżony opuścił w 2012r, nie sposób sformułować wobec niego na tyle pozytywnej prognozy kryminologicznej, by uznać, że kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni swoje cele tak wychowawcze, jak i zapobiegawcze.

Jednocześnie okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego, przede wszystkim znaczny upływ czasu od daty przestępstw i brak nowych skazań w okresie ostatnich lat, uprawniają wniosek, że kara łączna w wymiarze przyjętym przez Sąd Okręgowy, ale orzeczona jako kara bezwzględna, będzie wystarczająca dla osiągnięcia jej celów. Z tego powodu, jak również uwzględniając stosunkowo krótki przedział czasowy obu przypisanych oskarżonemu przestępstw, Sąd Apelacyjny nie podzielił argumentów prokuratora o konieczności jej podwyższenia, jak również orzeczenia dodatkowej sankcji w postaci grzywny za przestępstwo z art. 310 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.

Argumentacja ta tym bardziej ma zastosowania wobec M. B.. Oskarżony ten został co prawda skazany tylko za jedno przestępstwo (puszczenie w obieg podrobionych banknotów 100zł), jednak popełnione w dłuższym przedziale czasu, aniżeli R. G.. Wobec M. B. zapadło dotychczas 10 wyroków, przy czym zakład karny opuścił 30 października 2019r. w związku z warunkowym przedterminowym zwolnieniem (k. 3067, 3130). Uwzględniając powyższe, także wobec tego oskarżonego uzasadniona jest ocena prokuratora o braku podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Kryminalna przeszłość skazanego stanowi taki wyznacznik jego właściwości i warunków osobistych, że bezpodstawne jest założenie, by dla realizacji jej celów wychowawczych, ale przede wszystkim zapobiegawczych, wystarczającym było jej orzeczenie z warunkowym zawieszeniem wykonania. Podobnie jak w przypadku współoskarżonego, Sąd Apelacyjny uznał, że orzeczenie kary w bezwzględnym wymiarze stanowi wystarczającą sankcję, brak tym samym podstaw do orzeczenia kary grzywny.

Wniosek

W apelacji prokuratora o zmianę wyroku poprzez:

1. wobec oskarżonego T. R.:

- wymierzenie za przestępstwo z pkt. III kwalifikowane z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

zasadny

częściowo zasadne

niezasadny

zasadny

częściowo zasadny

<p>- wymierzenie za przestępstwo z pkt. IV kwalifikowane z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk kary 2 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>- wymierzenie kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności;</p> <p>2. wobec oskarżonego R. G. wymierzenie za przestępstwo z pkt. VI obok kary pozbawienia wolności grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 10 zł stawka oraz kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 10 zł stawka;</p> <p>3. wobec oskarżonego M. B. wymierzenie za przestępstwo z pkt. VII obok kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 10 zł stawka.</p> <p>W apelacji obrońcy oskarżonego T. R. o zmianę pkt. 3 wyroku poprzez ustalenie okresu próby z tytułu warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na 3 lata.</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wskazano przy omówieniu zarzutów apelacji.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Część zaskarżona, co do której nie uwzględniono apelacji.</u>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Omówiono wyżej.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<u>Rozstrzygnięcia o karach wobec wszystkich oskarżonych.</u>	
Zwiążle o powodach zmiany	
Omówiono przy ocenie zarzutów apelacji prokuratora.	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięzłe o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		

<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		

<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III. i IV.	Wobec zmiany wyroku Sądu Okręgowego i nowego ukształtowania kar jednostkowych w stosunku do T. R., Sąd Apelacyjny orzekł wobec tego oskarżonego, na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk, karę łączną 4 lat pozbawienia wolności zaliczając na jej poczet, na podstawie art. 63 § 1 kk, okres tymczasowego aresztowania oskarżonego od 18 grudnia 2017r. do 15 marca 2018r.	

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	<p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. S. kwotę 738 zł obejmującą 23 % VAT z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w instancji odwoławczej oskarżonemu T. R..</p> <p>Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania apelacyjnego w częściach na nich przypadających, w tym z tytułu opłaty za obie instancje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od T. R. kwotę 700 zł, - od M. B. kwotę 300zł, - od R. G. kwotę 600 zł <p>co znajduje uzasadnienie w treści art. 635 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5, art. 3 ust. 1 i art. 10 Ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983. 49.223 ze zm).</p>

7. PODPIS
Ewa Gregajtys
Anna Kalbarczyk Sławomir Machnio

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kary

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	Uchylenie	#	Zmiana
<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego T. R.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kara		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść	# w całości		

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	Uchylenie	#	zmiana